

Studiul 6

30 ianuarie – 5 februarie

Biruința obținută de Isus în pustie

Textul de memorat: „Pentru că Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut.” (Luca 19:10)

„Când a auzit că între el și femeie și între sămânța lui și sămânța femeii avea să existe vrăjmășie, Satana a înțeles că lucrarea lui de degradare a naturii umane avea să fie oprită. (...) Totuși, pe măsură ce planul de mântuire se dezvăluia tot mai mult, Satana s-a bucurat împreună cu îngerii lui pentru că, prin provocarea căderii omului, îl putea coborî pe Fiul lui Dumnezeu din poziția Sa înaltă. El a declarat că planurile lui avuseseră succes pe pământ până atunci și că, în momentul în care avea să ia asupra Sa natura umană, Hristos avea să fie și El înfrânt și, în acest fel, răscumpărarea neamului căzut avea să fie împiedicată.” - Ellen G. White, Patriarhi și profeți, Editura Viață și Sănătate, ed. 2006, p. 57, (în orig., p. 66)

Săptămâna aceasta, vom studia despre ispitirea din pustie și vom urmări conflictul deschis dintre Hristos și Satana, prezentat poate pentru prima oară atât de clar în Biblie. Satana pretindea că lumea este a lui, dar Hristos a venit să o recâștige de partea Sa. Iar cheia recâștigării ei este planul de mântuire. Pentru a sabota răscumpărarea omenirii, Satana a încercat să pună capăt vieții lui Isus imediat după ce S-a născut, iar apoi a făcut o nouă încercare în pustie.

Duminică, 31 ianuarie - Emanuel aduce mântuirea

1. Citește Matei 1:20-23. Ce semnificație are numele „Emanuel”?

Cu ce scop a venit pe pământ Fiul lui Dumnezeu? În primul rând, pentru a recâștiga stăpânirea pierdută de Adam (Romani 5:12,15). Îl vedem în ipostaza de Împărat în ocazia în care a înmulțit pâinile (cinci mii de oameni au vrut să-L facă rege) și în ocazia în care copiii Îi cântă osanale (un omagiu adus unei persoane care urma să scape țara de dușmani). Îl vedem, de asemenea, în ipostaza de Stăpân asupra naturii, când a vindecat bolnavii (orbul din naștere, femeia cu o hemoragie veche de doisprezece ani etc.) sau când a liniștit furtuna și le-a poruncit vântului și valurilor să tacă.

În al doilea rând, El a venit pentru judecată și ca să nimicească lucrările Diavolului (Ioan 9:39; 1 Ioan 3:8). De câte ori ne-am întrebat de ce prosperă răul? Isus abordează problema nedreptății și ne asigură că sfârșitul ei este aproape. Demonii au recunoscut că Isus are putere asupra lor. În țipetele lor, ei l-au dezvăluit identitatea, uneori înainte de vreme. El le-a adus pace oamenilor posedați de demoni și le-a redat sănătatea mintală.

În al treilea rând, Isus a venit pe pământ ca să-i caute și să-i mântuiască pe cei pierduți (Luca 19:10) și ca să ia asupra Sa păcatul lor (Ioan 1:29). El S-a făcut asemenea nouă ca să poată fi un Mare-Preot vrednic de încredere și ca să ne readucă la Dumnezeu (Evrei 2:17). „Rezolvarea păcatului, mântuirea oamenilor, binecuvântarea lor cu har, iertare, îndreptățire, glorificare - toate acestea au format scopul unicului legământ de la început, împlinit acum prin Isus Hristos.” - N. T. Wright (25.09.2009), *Justification: God's Plan and Paul's Vision* (Kindle Locations 1462-1463: InterVarsity Press. Kindle Edition).

În sfârșit, El a venit ca să ne arate cum este Dumnezeu, să ne descopere (nu numai nouă, ci și universului întreg) adevăratul Său caracter (Ioan 14:9).

Cum te ajută fiecare dintre aceste motive să ai o relație mai strânsă cu Domnul?

Luni, 1 februarie - Speranța reaprinsă

Apariția lui Ioan Botezătorul a stârnit valuri de emoție în întreaga regiune. Iată un om care se aseamăna cu profetul Ilie (Matei 3:4; 2 Împărați 1:8). Trecuseră patru sute de ani de când nu mai vorbise un profet. Dumnezeu nu mai tăcuse niciodată atât de multă vreme. În sfârșit, El le vorbea din nou! Deci urmau să se petreacă evenimente importante.

2. Ce expresii referitoare la judecată și la lucrarea lui Mesia găsim în cuvintele spuse de Ioan unora dintre cei veniți să fie botezați? Matei 3:7-12

Oamenii aveau convingerea că trăiau zilele din urmă. Ei îl văzuseră pe Ioan venind din pustie și îl auzeau cum îi chema să treacă prin apele Iordanului, prin botez. Aceasta ar putea trimite cu gândul la exod, numai că, de data aceasta, era vorba de cufundare în apă (și nu de o trecere ca pe uscat) ca să fie curați și pregătiți pentru o altă Țară a Făgăduinței, în care conducătorul era Mesia Însuși, Cel care avea să-i înfrângă pe romani și avea să instaureze împărăția veșnică prezisă de profeți. Cam așa gândeau cei mai mulți.

Însă nici Ioan și nici Isus nu conduceau o mișcare politică, ci o acțiune pentru mântuirea oamenilor. În descrierea activității lui Ioan, Luca citează din Isaia (Luca 3:3-6). Oamenii veneau cu grămada la Ioan - li se reaprinsese în suflet speranța că și ei se puteau pregăti pentru marea zi a lui Dumnezeu, care era aproape.

Iar când a venit marea zi, mulți au fost luați prin surprindere, dar nu pentru că n-ar fi știut, ci pentru că nu înțelegeau ce spun Scripturile (Luca 24:25-27).

Au existat oameni credincioși care au avut concepții greșite despre prima venire a Domnului. Cum pot oamenii credincioși din zilele sfârșitului să evite concepțiile greșite despre a doua Sa venire?

Marti, 2 februarie - Prima ispită

3. Citește Matei 4:1-3. Ce se întâmplă aici și din ce cauză? Cum se desfășoară marea luptă aici?

„Când a fost dus în pustie pentru a fi ispitit, Isus a fost mânat de Duhul lui Dumnezeu. El nu a chemat ispita. S-a dus în pustie ca să fie singur și să mediteze asupra misiunii și lucrării Sale. Prin post și rugăciune, El avea să-și întărească sufletul pentru cărarea însângerată pe care trebuia să meargă. Dar Satana știa că Isus S-a dus în pustie și a socotit că acela era timpul cel mai potrivit pentru a se apropia de El: - Ellen G. White, *Viața lui Isus*, Editura Viată și Sănătate, ed. 2015, p. 88, (în orig., p. 114)

Raportul Evangheliei spune că, după cele patruzeci de zile, Isus a flămânzit (Matei 4:2). Iată cum este prezentată experiența israeliților în Deuteronomul 8:2,3: „Adu-ți aminte de tot drumul pe care te-a călăuzit Domnul, Dumnezeul tău, în timpul acestor patruzeci de ani în pustie, ca să te smerească și să te încerce, ca să-ți cunoască pornirile inimii și să vadă dacă ai să păzești sau nu poruncile Lui. Astfel, te-a smerit, te-a lăsat să suferi de foame.”

Când este flămând sau însetat, omul este mai predispus să fie irascibil, să ia hotărâri pripite. Israelii, când nu au mai avut pâine sau apă în pustie, au început să cârtească și s-au răzvrătit.

Satana a venit la Isus cu niște sugestii „prietenești”, de genul celor date de prietenii lui Iov. Dar s-a dat de gol prin cuvintele: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, poruncește ca pietrele acestea să se facă pâini” (Matei 4:3). Dacă ar fi fost un înger de la Dumnezeu, cu siguranță că nu s-ar fi îndoit de divinitatea lui Isus.

4. Ce pasaj din Scriptură a citat Domnul Isus în răspunsul Său? Matei 4:4

Este important să nu cădem pradă ispitei dar este mult mai important să fim atenți ca să nu-i ducem pe alții în ispită. Cu ce ispită te confrunți în prezent și cum ai recunoscut-o ca atare?

Miercuri, 3 februarie - A doua ispită

Prima ispită, deși am putea considera că are unele puncte comune cu exodul, își avea rădăcina în căderea în păcat. Când a pus pe primul loc credințioșia față de Dumnezeu și nu a cedat apetitului, Isus a recâștigat terenul pierdut de Adam la pomul cunoștinței binelui și răului. Însă, pentru a repune rasa umană în poziția în care se aflase Adam inițial, Isus a fost supus altor două ispiti.

Potrivit Evangheliei după Matei, în cea de-a doua ispită, Satana L-a dus pe Isus în locul cel mai înalt de pe templu. Sunt repetate cuvintele care exprimă îndoiala: „Dacă ești Fiul lui Dumnezeu...”

5. Ce urmărea Satana? Ar fi demonstrat ceva Isus dacă ar fi sărit? Matei 4:5-7

Încrederea Domnului Isus în Dumnezeu era autentică, nu era o mască menită să facă impresie. El a dat dovadă de încredere totală în Tatăl Său atunci când a lăsat cerul și S-a făcut om, suportând împotrivirea, acuzațiile false, umilirea publică și nedreptatea morții pe cruce (Filipeni 2:5-8). Pentru aceasta venise și era hotărât să meargă până la capăt. Misiunea Lui consta în recuperarea lumii pe care Adam și urmașii lui o pierduseră. De El depindeau împlinirea tuturor făgăduințelor legământului și șansa omenirii la mântuire.

Isus răspunde citând din nou din Deuteronomul: „Să nu ispițiți pe Domnul, Dumnezeul vostru” (6:16). La Masa, israeliții au cârtit că nu aveau apă, iar Moise a lovit stânca și le-a dat apă din stâncă. Când a evaluat această experiență, Moise a declarat că israeliții Îl „ispitiseră” pe Domnul, zicând: „Este oare Domnul în mijlocul nostru sau nu este?” (Exodul 17:7). Isus nu S-a lăsat amăgit, chiar dacă de data aceasta Diavolul a replicat și el cu „este scris” (Matei 4:4,6).

Nu este întotdeauna ușor să distingem hotarul dintre încrederea în Dumnezeu pentru o intervenție printr-o minune și încumetarea de a avea anumite așteptări de la El când Îi cerem ceva. Ai învățat să faci diferența între ele? Pregătește-te să prezinți răspunsul la Școala de Sabat.

Joi, 4 februarie - A treia ispită

Conform Evangheliei după Matei, prima ispită a vizat apetitul, a doua, păcatul încumetării, iar a treia a fost o contestare directă a lui Hristos Însuși, a calității Sale de Împărat și a misiunii Lui supreme pe pământ.

6. Citește Matei 4:6-10, Deuteronomul 34:1-4 și Apocalipsa 21:10. Ce semnifică „muntele foarte înalt” pe care L-a dus Satana pe Isus?

Judecând după modul în care utilizează Biblia tema urcării pe vârful unui munte foarte înalt pentru a vedea împărățiile lumii, am putea să o asociem cu ideea de viziune profetică. De pe culmea muntelui, Moise a văzut Țara Făgăduinței așa cum avea ea să fie mai târziu, iar Ioan a văzut Noul Ierusalim. La fel, Isus a văzut mai mult decât țările din lumea romană antică. Satana i-a prezentat lumea în cea mai bună lumină. I-a arătat bogățiile și strălucirea ei, nu nelegiuirile, suferința și nedreptatea din ea.

Apoi I-a spus: „Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie” (Matei 4:9). La fel ca în ziua în care i-a amăgit pe Adam și pe Eva când puteau să fie ca Dumnezeu (când ei fuseseră deja creați după chipul Său), Satana a pretins că era Dumnezeu, că el era proprietarul exclusiv al împărățiilor lumii și că, în schimbul unei mici plecăciuni, putea să I le dea lui Isus (vezi Luca 4:6; compară cu Psalmii 2:7,8).

Proba aceasta viza totalitatea. Cui trebuie să-i fie loială omenirea? În Eden, când s-au lăsat convinși de șarpe, Adam și Eva i-au arătat pentru prima oară loialitate lui Satana, iar îndepărtarea de Dumnezeu a fost tot mai mare cu fiecare generație. Fără o intervenție directă a lui Dumnezeu, Satana ar fi învins, iar rasa umană și probabil însăși viața pe pământ ar fi dispărut. Miza era foarte mare.

Isus nu i-a permis celui rău să stea lângă El, ci i-a poruncit să plece.

În fața acestor trei ispite, Isus S-a apărat cu Scriptura. Ce înseamnă aceasta pentru noi în mod concret? La rândul nostru, cum putem utiliza Scriptura pentru a învinge ispita la fel ca El?

Vineri, 5 februarie – Un gând de încheiere

În secolele trecute, au existat scriitori care au abordat tema mării lupte, iar în prezent unii evangheliști se apleacă mai mult asupra acestei idei, dar numai Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea a dezvoltat o concepție profundă despre marea luptă. Conflictul literal, fizic, moral și spiritual dintre Hristos și Satana constituie marca fundamentală a gândirii adventiste. Pretutindeni în Biblie regăsim ceea ce un scriitor evanghelic numea „tema războiului cosmic”, iar în unele pasaje - precum în cel studiat săptămâna aceasta, despre ispitirea lui Isus - tema aceasta este foarte clară și evidentă. Ideea existenței unei lupte între bine și rău se întâlnește și în texte nereligioase (poetul T. S. Eliot, filosoful ateu german Friedrich Nietzsche). Însă Scriptura, împreună cu Spiritul Profetic, descoperă mai bine ca oricine natura reală a acestui conflict și mizele lui veșnice.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Iosua 8-14

1. Din cine era format auditoriul în fața căruia a citit Iosua cuvintele Legii?
2. Ce nu au făcut bărbații lui Israel când au fost înșelați de gabaoniți?
3. Ce fenomen cosmic extraordinar s-a petrecut la Gabaon?
4. Ce vârstă avea Caleb când i-a cerut lui Iosua Hebronul ca moștenire?

Viața lui Iisus, capitolul 58

5. Pentru ce alte motive plângea Isus, cu ocazia morții lui Lazăr?